

Formanden:

Ja, jeg siger mange tak.

Lars Kramer Mikkelsen (S):

Jamen det gør jeg også.

Formanden:

Fru Karen J. Klint.

(Kort bemærkning).

Karen J. Klint (S):

Jeg vil gerne sige tak til fru Gitte Seeberg for det meget klare svar, nemlig at det er privathospitalet, der har det frie valg til valg af patienter, og ikke patienter, der har det frie valg på sygehusområdet. Jeg håber, der er nogle fra Venstre, der tager det med til Venstres sundhedsordfører.

Så har jeg et andet meget lille spørgsmål, jeg kan nå at stille her. I oplægget om, at vi skal bevare nogle flere hænder på arbejdsmarkedet, har man i Det Konservative Folkeparti et meget lille forslag, der går på, at man skal dispensere for den øvre aldersgrænse for tjenestemandssatte.

Så går mit spørgsmål på: Hvor mange mande-års arbejdskraft er der i det?

(Kort bemærkning).

Ebbe Kalnæs (CD):

Fru Gitte Seebergs afsluttende svar til mig i forhold til ulandshjælpen var, at vi skulle få de andre til at hæve deres.

Jeg vil gerne spørge fru Gitte Seeberg direkte: Er der nogen særlig sandsynlighed for det, hvis Danmark sender et signal, der er lige modsat? Er der nogen særlig sandsynlighed for det?

Så vil jeg for øvrigt gerne sige noget om Mifre, og hr. Jørn Jespersen har udmærket anskueliggjort, hvad det er for nogle beløb, vi taler om, og hvad det er for en tendens, vi taler om. I Sydafrika f.eks., hvor vi med Danced og andet laver nogle ganske fornuftige programmer, bor der 40 millioner mennesker. De 25 millioner er stadig væk i en dyb nød, næsten en steppebrand af epidemi i forhold til aids. De lever i byer, eroderede områder rent miljømæssigt, hvor det næsten er umuligt at bo. De bor i huse og papkasser, som vi ikke engang ville gide brænde af i vores pejs. Vi kan finde masser af eksempler på det, og det er en fare, en fantastisk fare mod verdensfreden. Det med miljøet er en stor fare, men muligheden for folkevandringer, muligheden for, at de her ting brænder sammen, er langt,

langt større, og en langt, langt større fare, og derfor er signalet så vigtigt.

(Kort bemærkning).

Gitte Seeberg (KF):

Til hr. Lars Kramer Mikkelsens spørgsmål om, hvordan det vil gå med flygtningestrømmen: Jeg tror altså ikke på, at det, at vi fra dansk side skærer lidt i ulandsbistanden, ændrer noget på det globale plan. Det, der ændrer noget, er, hvis flere lande kommer med. Danmark kan ikke løse alt, det må man altså se i øjnene.

Så bliver der henvist til, at vores forslag indebærer nedskæringer i dagpenge og andet, og at vi har en idé om, at folk ikke gider arbejde, forstod jeg. Så må jeg sige, at det jo heller ikke ligger denne her regering fjernt, der i dag sidder og laver arbejdsmarkedsreformer. Vi har dog lavet et par arbejdsmarkedsreformer sammen, hvor der er strammet op i forhold til de ledige. Og det, vi siger i Det Konservative Folkeparti, er, at kombinationen med fortsatte stramninger på arbejdsmarkedspolitikken i en periode, som vi har nu, hvor der er næsten fuld beskæftigelse, kombineret med skattelettelser, jo nok kan få måske de sidste, som vi kommer til at mangle, ud på arbejdsmarkedet.

Så spørger fru Karen Klint til, at vi skriver det her med tjenestemænd, og hvor mange vi mener der skulle være i det. Det ved jeg ikke noget om, men vi synes bare, at det er forkert, at folk – måske i forsvaret – alene fordi de fylder 60 år, skal trække sig tilbage. Jeg synes, det strider mod den politik, vi gerne vil føre i øvrigt på arbejdsmarkedet, og der synes jeg, at tiden er inde til at lave nogle mere fleksible regler på det område.

Jeg tror ikke, at jeg kan komme hr. Ebbe Kalnæs' spørgsmål tættere. Jeg har faktisk besvaret det, mener jeg i hvert fald selv, i mit svar til hr. Lars Kramer Mikkelsen.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Det drejer sig igen om barselorloven. Jeg vil da gerne rose fru Gitte Seeberg, fordi hun jo er et sanddrueligt og ordentligt og hæderligt konservativt menneske og svarer ud fra sin konservative overbevisning, men jeg opfattede svaret nærmest som en tilståelsessag. Man indrømmer, at man har påført erhvervslivet nogle ubehageligheder, som de helst ville have været fri for. Det bliver dog ikke så slemt, som det kunne have været, fordi man samtidig afskaffer forældreorloven. Men problemet er jo, at erhvervslivet ger-